

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 2009-321-0014

Dato: 11. november 2009

Til

Folketinget - Skatteudvalget

L 22 – Forslag til lov om ændring af pensionsafkastbeskatningsloven, pensionsbeskatningsloven og forskellige andre love (Justeringer af pensionsafkastbeskatningsloven og pensionsbeskatningsloven, udbytteskat i skattefritagne dødsboer samt tekniske justeringer af Forårspakke 2.0).

Hermed sendes kommentar til henvendelse af 28. oktober 2009 fra Forsikring & Pension (L 22 - bilag 5).

Kristian Jensen

/ Birgitte Christensen

Forsikring & Pension (F&P) er overordnet set positiv over for den del af lovforslaget, der vedrører pensionsbeskatningsloven. F&P har dog enkelte bemærkninger til og spørgsmål om pensionsbeskatningsloven.

Udbetaling af beløb, der ikke har været fradragsret for

F&P har i sit høringsbrev over udkast til lovforslaget spurgt, hvordan man i praksis skal håndtere den skattefrie del af en udbetaling fra en pensionsordning. Dvs. den del, som borgeren kan godtgøre, at der ikke har været fradrags- eller bortseelsesret for. I ministeriets høringsnotat (bilag 1 til lovforslaget) oplyses bl.a., at skattefrie beløb udbetales fordelt ud over den restlevetid, som selskabet anvender for ordningen.

F&P finder det vanskeligt at forklare en person, at den pågældendes skattefrie beløb skal betales tilbage efter en restlevetidsmetode, når restlevetiden ikke er ens i de forskellige selskaber. Metoden vil derfor alt andet lige indebære ulige behandling af de involverede personer. F&P pointerer, at pensionsinstitutterne må udbetale på baggrund af modtaget skattekort, så endelig skatteansættelse er et mellemværende mellem skattemyndighederne og borgeren. F&P vil gerne have oplyst, hvorledes der med restlevetidsmetoden skal forholdes ved dødsfald med uafskrevne beløb i relation til efterladte.

F&P mener, at praksis for behandling af skattefrie beløb, for hvilke der ikke har været fradrags- eller bortseelsesret, bør svare helt til behandling af frie midler, for hvilke der har været fradrags- eller bortseelsesret. Det vil sige, at der er en fast fradragsperiode på 10 år, hvilket er i harmoni med gældende fradragsregler i pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 3 og 4. F&P vil gerne for god ordens skyld have bekræftet en sådan praksis.

Hertil bemærkes:

Jeg skal indledningsvis bemærke, at tilfælde, hvor der på en fradragsberettiget pensionsordning er foretaget indbetalinger uden fradragsret, indtil videre vil være relativt få. Dette vil formentlig hovedsageligt være begrænset til indbetalinger, som en pensionsopsparer under ophold i udlandet foretager til en ordning, der er fradragsberettiget efter pensionsbeskatningsloven.

I ratepensioner og ophørende livrenter er der ved påbegyndelsen af udbetalingen fastsat en udbetalingsperiode for ordningen. I sådanne ordninger skal det skattefrie beløb fordeles forholdsmæssigt ud på den fastsatte udbetalingsperiode.

For så vidt angår livrenter har forsikringsselskabet forud for påbegyndelsen af udbetalingen opgjort en udbetalingsperiode ud fra størrelsen af opsparingen, en antagelse om det fremtidige afkast og en forudsætning om længden af den periode, hvori udbetalingen skal ske. Det skattefrie beløb vil skulle fordeles ud på den udbetalingsperiode, der er fastsat for den pågældende ordning (eller grupper af ordninger). Det betyder, at hvis forsikringstageren lever længere end den forventede restlevetid, vil hele den udbetaling, der sker efter dette

tidspunkt, være skattepligtig. Lever forsikringstageren i kortere tid end den forventede restlevetid, vil eventuelle begunstigede efterladte skulle succedere i skattefrie udbetalinger. Er der ingen efterladte, omfordeles det ikke udbetalte beløb til de øvrige forsikringstagere.

I det omfang restlevetiden er forskellig i de forskellige selskaber, betyder det, at forsikringstageren ved en given opsparing vil kunne få et lidt forskelligt årligt beløb udbetalt i de forskellige selskaber, idet det opsparede beløb netop skal "række" i et forskelligt antal år. Derfor ville en fordeling af det skattefrie beløb ud på det samme antal år uafhængigt af den restlevetid, som det enkelte selskab lægger til grund ved fastsættelsen af det årligt udbetalte beløb, nok også kunne blive vanskelig at forklare forsikringstageren. En sådan fremgangsmåde ville for et givet opsparet beløb føre til, at den årlige skattepligtige del af den samlede udbetaling vil være forskellig i de enkelte selskaber, medens det årlige skattefrie beløb vil være det samme i alle selskaber.

Jeg må også i øvrigt afvise en model, hvorefter det skattefrie beløb skal fordeles over 10 år med den begrundelse, at der for et kapitalindskud på en privattegnat ordning gælder en fordeling af fradraget over 10 år. Jeg kan ikke umiddelbart se en sådan sammenhæng mellem disse to situationer. Hertil kommer, at modellen ikke i alle tilfælde vil kunne praktiseres. I de tilfælde, som nok vil være relativt få, hvor det skattefrie beløb overstiger det skattepligtige beløb, ville udbetaling over 10 år i nogle tilfælde ikke udgøre en tilstrækkelig periode til at opnå, at hele det skattefrie beløb kan udbetales.

§ 53 A-ordninger og nugældende opgørelsesmetode for pensionsafkastskat (lovforslagets § 2, nr. 9)

F&P peger på, at en såkaldt § 53 A-ordning (en ikke-fradragsberettiget ordning) i princippet er at sidestille med en bankbog med frie midler, og at rentetilvækstbeskatning af en sådan ordning ikke har nogen særlig sammenhæng med en opgørelsesmetode efter pensionsafkastbeskatningsloven, jf. pensionsafkastbeskatningslovens §§ 3-5.

F&P går derfor ud fra, at muligheden for at anvende den nuværende opgørelsesmetode gælder generelt for § 53 A-ordninger, uanset hvilken opgørelsesmetode, der anvendes for øvrige (fradragsberettigede) ordninger i det pågældende pensionsinstitut, men ønsker gerne dette bekræftet.

Hertil bemærkes:

Dette kan bekræftes.

Lovforslagets § 2, nr. 9, går ud på, at hvis pensionsudbyderen ikke opgør afkastet efter pensionsafkastbeskatningslovens §§ 3-5, kan afkastet opgøres som forskellen mellem ordningens kapitalværdi ved indkomstårets udgang med tillæg af udbetalinger og på den anden side ordningens kapitalværdi ved indkomstårets begyndelse med tillæg af indbetalinger.

Den foreslåede bestemmelse kan anvendes for alle ordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A under den forudsætning, at pensionsinstituttet ikke for nogen af disse ordninger opgør afkastet efter pensionsafkastbeskatningslovens §§ 3-5.

Utilsigtet mangel i PBL § 21 A, stk. 1

F&P peger på, at pensionsbeskatningslovens § 21 A, stk. 1, med Forårspakke 2.0 er ændret, idet det dog af lovbemærkningerne tydeligt fremgik, at der ikke var tilsigtet en indholdsmæssig ændring af behandlingen af de situationer, som bestemmelsen før ændringen regulerer. F&P mener derfor, at det er utilsigtet, at følgende sætning fra den tidligere lov ikke længere er at finde i bestemmelsen:

”Ved beregning af det overskydende beløb ses der bort fra personlig indkomst, der ikke er skattepligtig til Danmark, eller hvortil beskatningsretten efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst tilfalder en fremmed stat, Færøerne eller Grønland.”

F&P forventer, at der rettes op på sagen med et ændringsforslag til L 22.

Hertil bemærkes:

F&P har ret i, at det er utilsigtet, at denne sætning udgik ved Forårspakke 2.0. Jeg vil derfor fremsætte ændringsforslag til lovforslaget, hvorefter den pågældende regel atter indsættes i pensionsbeskatningslovens § 21 A, stk. 1.